

зонт, які працюють в надзвичайно важких умовах. Бу-18, яке зараз — протиповітряний зонт.

Навблизьки, наскерканийшім
бачимо-пральний комбайн. Коли
Леоніда Колеснікова (притамане
річ — Сергія Радікіна, Андрія
Олександр Жолдан, Олександр
Микола Савін) за два дні анонсу
нову норму, раділи всім автомобі-

Коли прийшли до Надії Бин-
ризонте, кінотеатр був обляпо-
даний, негарним. Ігор Тулузак, Ва-
гоб'язкий, Сергій Седих, Микола
дарибували кінотеатр. І приби-

Відомо, що в Україні піднімаються над чотирма літерами — чотири літери — житлові будинки: водні, готельні, компресорні, а також таке таке лісотонді.

зависає, ніби природа Півночі розвела занепад життя. Але насправді в інших не менше саме тут, в одній з трьох нафтової та газової провінцій Тюменської області, кляче життя.

Пам'ятаю про себе—юніура, ще закінчують студентські роки в далекому, сусідньому місті.

Минули дні літньої праці. Раба кіньона. Літні дзвонили замісництвом, оскільки юнаки не дивувалися формам куртка, ступиць будівельних загін!

Коли біля СБЗ імпульси, радіодіагностичного факультету ХДУ, на місці диспозиції, багаті

...День останній. Змінюють пав-
моють дерев'яні будівлі. Тільки
Здень останній. Піднімають
Здень дні будагонівського
неповторні, незбуті.

Труднощі Не постачали будинок, механізмами, простоювати дують. І лише потім додають: води, електрики...

Іх ніколи не зрозумієш, чия є. Вони можуть десять днів сидіти бє і мовчати, п'єтєра дні без п і бунтують. І радити кожній пр цеглини.

[illegible]

23 агітербригади вступили з 71-ми там, 89 лекторів прочитали 2. Побудували 16 спортивних майданчиків, передали школярам 1035 книг, мали три спеціальні кабінети, для клубів, бібліотек, працювали на добрих послуг...

Ось так схематично у зонах, де введено спір Наднаський, Харкова на далекій Тюмені.

Мина ШЕХТЕР, на

НАДИМ — Б

**«ТЕ, ЩО БУЛО ЗРОБЛЕНО, ТЕ, ЩО РО
ЯКІ ЙОГО ЗДІЙСНЮЮТЬ, БАТЬКІВЩ**

Забивали палі під основи бамовських будинків. За проектом палі повинні увійти в землю на глибину півтора метри, але через 60 сантиметрів — вічна мерзлота... Так ось вона яка, сувора надимська земля! Земля, на якій звели поверхи житлових будинків, гуртожитків, кілометри залізниць, автомобільних доріг, теплотрас, компресорні станції, котельні, забетоновані зльотні смуги. Земля, де за вісім років виросло місто Надим, у кожній будівлі якого — праця натруджених влітку студентських рук.

«Надим» у перекладі з ненецької означає «щастя». Там, у віддаленому куточку Тюменського краю, студенти-харків'яни будують щасливе життя.

Північне місто Надим. До нього не так уже й легко дістатися: більше трьох діб поїздом, далі — теплоходом або вертольотом. За цей час можна перезнайти, здружитися, вивчити масу нових пісень, скласти вірші, стати одним з найближчих у світі лю

цьому
потяг
ших :

Над
У чер
сько-м
ставл
папки
Дудче
сандр
тьев...
робни
бійців
ратив

На
місяч
сто
ми, у
теле
і на
году

ків'яни будуть щасливе життя.

Північне місто Надим. До нього не так уже й легко дістатися: більше трьох діб поїздом, далі — теплоходом або вертольотом. За цей час можна перезнайтися, здружитися, вивчити масу нових пісень, скласти вірші, стати один для одного найближчими у світі людьми...

Спеціальний студентський ешелон від'їхав не скоро. Довго вантажили хлопці та дівчата рюкзаки, мішки, ящики з продуктами. Довго не міг вгомонитися збуджений, радісний народ.

А вдень у поїзді розпочалося будзагонівське життя. Командири, комісари перевіряли склад бійців, закінчували оформлення документації. У штабному вагоні — перші «п'ятихвилинки» командного складу. Загонові збори, інструктаж. З'явилися перші «блискавки», випуски стінгазет, санбюлетені. Починався студентський будівельний загін.

«Горизонт», «Альтаір» з фізичного, «Атлант» з економфаку, «Прометей», «Пламя», «Ударный» з механіко-математичного, «Електрон» з фізтеху, «Орион» з факультету іноземних мов, «Штурм», «Импульс» з радіофізичного. Бійці цих університетських будзагонів ще у поїзді відчули, що у колектив їх об'єднує щось значно глибше, ніж спільність цілей, труднощі, які мають подолати.

...Дзвенить гітара в руках Ані Сосницької, співають Лена Демченко, Наташа Мандрика, читають вірші, гуморески Ніна Волошенко, Надя Дроздова, хвацько витанцьовує «циганочку» Надя Карацуба. Конкурс художньої самодіяльності — цілий етап у дорожньому житті «Ударного». А потім усі разом розспівують студентські пісні.

Жіночий будзагін — публіка приваблива. Не було відбою від бажаючих виконувати пісні саме в цій принадній частині ешелону. Сюди тягнулися зграйки гостей з гітарами з інших загонів (взагалі, гітара — своєрідна прикмета студентського будзагону). На столиках купе «Ударного» розпалилися шахові баталії.

Дорога — це не просто кілометри, перелічені колесами поїзду. Це і невмовкаючі пісні, і з лету складені вірші, і різноманітні ігри, жарти, сміх, спалахи студентської вигадки, фантазії. Це і тривалі стоянки поїзду, коли на перон (або на галявину поруч з нещодавно прокладеною вузькоколійкою) висипає багатолікий люд пасажирів студентського ешелону, коли наспіх вишикуються групки для фотографування, опускаються у поштові скриньки перші листи. А на столиках вагонів з'являються букетики придорожних квітів...

ми, устаткований
телевізор
і навіть
годує.

І це доріж-
рюк, Георгій
сандр Білий.
Оці два б
виконують
жувальні
димгазети
факівці Х
ців «Атла
дільниці
робничом
бітника.

Іх 39. І
ні вперше
ки. Студ
учить їх х

...Вдень
вантажні
з Лабитнан
одну брига
водиться н

Вранці п
самоскиди.
швидкість,
вантажують б
на. Робота
можуть обі
ють вантаж
го дня) бій
того ж, при
фічним мат

Саме в
що здатна,
рисності сво
Добре, що
склався саме
ний клімат.
Студентськ
перша вик

Дерев'яні будиночки збігають до Обі. На вулицях, на подвір'ях — численні купи дров. Вздовж дороги коло хвіртки — бочки з водою. Раз на день сюди приїжджає машина з написом «вода» (її везуть з Уральських гір). Дивно бачити звичні вивіски — «гастроном», «універмаг» — над входом у малесенькі дерев'яні будиночки.

Ми не знали, що у цьому заполярному місті Лабитнанги нам доведеться провести три дні. Три дні важкого неробства. Кажуть, поїзд прийшов значно раніше, ніж одержали телеграму. А втім, розбиратися, хто винуватий, не було часу. Головне — бійців СБЗ ніхто не зустрічав, керівництво тресту «Північгазбуд» не потурбувалося про своєчасне перекинення загонів у Надим (ось і перші труднощі, перші розчарування!).

Кілька загонів переправили на місце дислокації вертольотами. «Імпульс» приступив до роботи у Лабитнангах (будували дитячий садок, 12-квартирний житловий будинок). Решта сиділи на рюкзаках — чекали. Неважко уявити моральне зношування бійців та матеріальний збиток від простою загонів, готових у будь-яку хвилину приступити до роботи. І як тут важливо не втратити студентський ентузіазм, не упустити стрижневого початку, що визначає студентський будівельний загін!

Студенти — народ терплячий, витривалий, безжурний. Стоянка по-похідному — у спортзалі. А тут ще свято: у Петі Цимбала, бійця загону «Орион», день народження. У кутку поставили лави, рюкзаки; на них розташувалися бійці «Ориона». На одному з рюкзаків гордо сидів іменинник з мережаною ложкою в руках. Але найприємніший подарунок — пісні друзів, імпровізований концерт, що влаштували студенти факультету іноземних мов. І щось притягуюче, по-студентському цікаве було у

Нестерпна сп... створюють враж... гн заглиблюють... тер зриває хуст... нагадує швидк... Північ. За три... так, що тобі з... А через кільк... (температура... вже замучили... ешся «детою»... що обличчя ви... багато і вдень

Особливо баг... де і розташуван... куються вісім... м. Харкова. Зда... порці на щоглах... ризонта», «Уда... старанням полч... бойовий, робочи... падають духом... виходять на по... чорна стіна, бій... рити про день м... тися і, звичайно... рі — спортивні іл...

Новачків Півн... тут нагадують н... ність бідна, низ... ра на ягоди та... ви, яких ми, ма... ловне — розмах... крайньої тундри...

Бросало і в сп... атакували «літал... мент, земля з ло... льодовому вітрі... чі місця не кид... ками «добре» та...

Розрізуючи... «Урал» мчить т... тонною дорого... мною — коман... шай та комісар... до «нічного об...

...Біля корпус... чають нас Євг... Подкопаєв, Се... сандр Казьва... Півночі всі вон... покластися — ні...

цьому незвичайному святі. Тому, мабуть, потяглися до цього колективу гості з інших загонів.

Надимський зональний штаб міста Харкова. У червоному куточку гуртожитку комсомольсько-молодіжного тресту «Північгазбуд» розставляють стільці, столи, систематизують папки з документами начальник штабу Юрій Дудченко, командир зонального СБЗ Олександр Красножон, комісар Василь Силантьєв... Через півгодини вони відвідають виробничі об'єкти, будівельні управління, табір бійців. З'ясують, де непорядки, вживуть оперативних заходів.

Навігація у Надимі — коротенькі три місяці. За цей час треба забезпечити місто цементом, соляркою, будматеріалами, устаткуванням, арматурою, фарбою, телевізорами, холодильниками, меблями і навіть гвіздками. Справді — літо зиму годує.

І це добре розуміють Михайло Одарюк, Георгій Сухов, Павло Івлєв, Олександр Биков та інші бійці СБЗ «Атлант». Оці два будзагонівські місяці саме вони виконують навантажувально-розвантажувальні роботи на причалі тресту «Надимгазжитлобуд». На все літо економфаківці ХДУ — хазяї причалу: крім бійців «Атланту», кранівників та начальника дільниці Н. Х. Урманцева на цьому виробничому майданчику — жодного робітника.

Їх 39. І лише десять з них у будзагоні вперше. Спеціальність — стропальники. Студентський будівельний загін учить їх хазяйнувати, вчить працювати

кої думки бійці загону найважчі не тільки чає — заліс очисних с перервали. Про кож писати окр цікаві. Поі лоді Афана надимчани «спасибі» — тонні дорі жок.

...Коли н пруженого вільна хвил журба від листа або Женя Бобк ки приємно ють низькі щаної столи дають Сері лов, Люба І ців СБЗ «С іноземних тету. І в ц друзів — н ний. А цен — комісар

Так уже «Орион» п особистості я побачила роботу. Ст

Оці два будзагонівські місяці саме вони виконують навантажувально-розвантажувальні роботи на причалі тресту «Надимгазжитлобуд». На все літо економфаківці ХДУ — хазяї причалу: крім бійців «Атланту», кранівників та начальника дільниці Н. Х. Урманцева на цьому виробничому майданчику — жодного робітника.

Іх 39. І лише десять з них у будзагоні вперше. Спеціальність — стропальники. Студентський будівельний загін учить їх хазяйнувати, вчить працювати.

...Вдень і вночі йдуть рікою Надим навантажені баржі — з Сургуту, з Тюмені, з Лабитнангів. На березі змінюють одна одну бригади «Атланта». Працювати доводиться навіть у нічний час.

Вранці причал оживає: режуть крани, самоскиди. Роботи багато. Потрібні швидкість, оперативність. Спритно розвантажує баржі бригада Сергія Шипуліна. Робота небезпечна: кожної хвилини можуть обірватися троси, що утримують вантаж. Тому сьогодні (як і кожного дня) бійці пройшли інструктаж. До того ж, прийшли баржі з новим, специфічним матеріалом.

Саме в СБЗ людина перевіряє, на що здатна, проймається почуттям корисності своєї праці для суспільства. Добре, що у будзагоні економфаку склався саме такий морально-психологічний клімат.

лов,
ців
інозе
тету.
друз
ний.
— ко
Тан
«Ори
особи
я поб
робот
психо
найти
веден
ки у
строїт
нічний
ант ви
будіве
перед
ною,
Нед
Щось
коміса
м'яних
відбуд
лишил
чітке р
вміння
лати і
оточую
13 се
сьогодні

одну бригади «Атлант». Працювати доводиться навіть у нічний час.

Вранці причал оживає: режуть крани, самоскиди. Роботи багато. Потрібні швидкість, оперативність. Спритно розвантажує баржі бригада Сергія Шипуліна. Робота небезпечна: кожної хвилини можуть обірватися троси, що утримують вантаж. Тому сьогодні (як і кожного дня) бійці пройшли інструктаж. До того ж, прийшли баржі з новим, специфічним матеріалом.

Саме в СБЗ людина перевіряє, на що здатна, проймається почуттям корисності своєї праці для суспільства. Добре, що у будзагоні економфаку склався саме такий морально-психологічний клімат.

Студентський будівельний загін — перша виробнича школа.

Нестерпна спека. Північна спека. Піски, що створюють враження пустинних барханів (ноги заглиблюються буквально по коліна). Вітер зриває хустки, забиває очі піском. Усе це нагадує швидше Середню Азію, ніж далеку Північ. За три-п'ять днів встигаєш загоріти так, що тобі заздрять гості південних місць. А через кілька днів — дощі. Осінній холод (температура — близько нуля). Комарі. Вони вже замучили... Вранці замість води вмиваєшся «детою». Вночі просипаєшся від того, що обличчя вкрите комарями, мошвою. Їх багато і вдень (і від того навіть важко їсти).

Особливо багато комарів на березі озера, де і розташувався спільний табір.

перша виробнича школа.

Нестерпна спека. Північна спека. Піски, що створюють враження пустинних барханів (ноги заглиблюються буквально по коліна). Вітер зриває хустки, забиває очі піском. Усе це нагадує швидше Середню Азію, ніж далеку Північ. За три-п'ять днів встигаєш загоріти так, що тобі заздять гості південних місць. А через кілька днів — дощі. Осінній холод (температура — близько нуля). Комарі. Вони вже замучили... Вранці замість води вмиваєшся «детою». Вночі просипаєшся від того, що обличчя вкриті комарями, мошвою. Їх багато і вдень (і від того навіть важко їсти).

Особливо багато комарів на березі озера, де і розташувався спільний табір. Тут дислокуються вісім загонів Надимського ЗСБЗ м. Харкова. Здалека видніються червоні прапорці на щоглах «Електрона», «Ориона», «Горизонта», «Ударного»... Всупереч посиленням старанням полчищ комарів настрої у бійців бойовий, робочий. Дівчата і хлопці не зачепують духом. Навіть навпаки: коли комарі виходять на полювання і перед обличчям — чорна стіна, бійці біля вогнища. Щоб поговорити про день минулий, про роботу, повеселитися і, звичайно, поспівати під гітару. Ввечері — спортивні ігри, змагання.

Новачків Північ вразила: переміни погоди тут нагадують качання на гойдалці. Рослини бідна, низькоросла. Земля дуже щедра на ягоди та гриби. Маса комарів та мошви, яких ми, мабуть, скоро полюбимо. А головне — розмах будівництва серед боліт, безкрайньої тундри.

Бросало і в спеку, і в холод. З усіх боків атакували «літаючи п'явки», клуботався цемент, земля з лопат пурхала метеликами, на льодовому вітрі дерев'яніли руки. Але робочі місця не кидали. Об'єкти здавали з оцінками «добре» та «відмінно».

Розрізуючи фарами нічну темряву,

чорна стіна, бійці біля вогнища. Щоб поговорити про день минулий, про роботу, повеселитися і, звичайно, поспівати під гітару. Ввечері — спортивні ігри, змагання.

Новачків Північ вразила: переміни погоди тут нагадують качання на гойдалці. Росливість бідна, низькоросла. Земля дуже щедра на ягоди та гриби. Маса комарів та мошви, яких ми, мабуть, скоро полюбимо. А головне — розмах будівництва серед боліт, безкрайньої тундри.

Бросало і в спеку, і в холод. З усіх боків атакували «літаючи п'явки», клуботався цемент, земля з лопат пурхала метеликами, на льодовому вітрі дерев'яніли руки. Але робочі місця не кидали. Об'єкти здавали з оцінками «добре» та «відмінно».

Розрізуючи фарами нічну темряву, «Урал» мчить тільки-но прокладеною бетонною дорогою. У машині поруч зі мною — командир «Ориона» Ваня Грушай та комісар Женя Бобков. Ми їдемо до «нічного об'єкта».

...Біля корпусу очисних споруд зустрічають нас Євген Коваленко, Олександр Подкопаєв, Сергій Голубенко, Олександр Казьва — бригада ветеранів. На Півночі всі вони втретє. На них можна покластися — ніколи не підведуть. Та-

льон
ни
й сн
студ
3а
ни—
но
обо
підн
бути
М
четв
мал
заго
шій
пом
нощ
Пр
стан
бува
капр
боту
фі
туря
будо

ГОНІВСЬКЕ

рому краї, — це справжній подвиг. І захоплення і глибокої поваги».

абуть, і з ін- кої думки командир, комісар та й інші бійці загону. Ветеранів посилають на найважчі ділянки (тому й працюють вони тільки у нічну зміну). Роботи вистачає — заливають бітумом дах будівлі очисних споруд. Лише на кілька хвилин перервали роботу.

Про кожну з бригад «Ориона» можна писати окрему розповідь. І роботи у них цікаві. Пощастило бійцям з бригади Володі Афанасьєва. Це до них приходили надимчани з словами щирої подяки: «спасибі» — за прокладені тротуари, бетонні доріжки замість протоптаних стежок.

...Коли настає вечір, коли серед напруженого трудового дня видається вільна хвилинка, коли у когось в очах журба від того, що одержав поганого листа або просто засумував за домом, Женя Бобков бере в руки гітару. І звуки приємного, чистого голосу наповнюють низькі склепіння палатки або до-

зонт
му
нат,
ки.
робі
На
банк
Лео
рів
Оле
Мик
неву
...
ноте
му
ся
К
риз
дим
гобі
фар
нас
ув

ротенькі три
безпечити мі-
будматеріала-
рою, фарбою,
ами, меблями
і — літо зиму

Михайло Ода-
Івлєв, Олек-
СБЗ «Атлант».
ді саме вони
бно-розванта-
і тресту «На-
літо економ-
лу: крім бій-
та начальника
на цьому ви-
жодного ро-

их у будзаго-
— стропальни-
ельний загін
ть працювати.
ю Надим на-
ту, з Тюмені,
мінюють одна
рацювати до-
с

езуть крани,
о. Потрібні
спритно роз-
ргія Шипулі-
кної хвилини
що утриму-
(як і кожно-
руктаж. До
овим, специ-

еревіряє, на
очуттям ко-
суспільства.
економфаку
-психологіч-

й загін —

тонні доріжки замість протоптаних сте-
жок.

...Коли настає вечір, коли серед на-
пруженого трудового дня видається
вільна хвилинка, коли у когось в очах
журба від того, що одержав поганого
листа або просто засумував за домом,
Женя Бобков бере в руки гітару. І зву-
ки приємного, чистого голосу наповню-
ють низькі склепіння палатки або до-
щаної столової. А поруч з комісаром сі-
дають Серьожа Голубенко, Саша Пав-
лов, Люба Павленко та багато інших бій-
ців СБЗ «Орион», студенти факультету
іноземних мов Харківського універси-
тету. І в цьому великому, тісному колі
друзів — колектив. Згуртований, друж-
ний. А центр колективу, його стрижень
— комісар Женя Бобков.

Так уже вийшло, що для мене СБЗ
«Орион» переломився через призму
особистості комісара. З різних ракурсів
я побачила багатогранну комісарську
роботу. Створити добрий соціально-
психологічний клімат у будзагоні, від-
найти цікаві, нестандартні форми про-
ведення громадсько-політичної практи-
ки у третьому, трудовому, зуміти на-
строїти бійців на робочу хвилю навіть у
нічний час, відшукати оптимальний варі-
ант виховання підлітків у студентському
будівельному загоні — для цього насам-
перед треба бути самому неординар-
ною, цікавою, глибокою людиною.

Недарма їх називають комісарами.
Щось залишилося в них від тих далеких
комісарів у кожанках — комісарів полу-
м'яних років громадянської війни, часів
відбудови народного господарства. За-
лишилося прагнення вірити у майбутнє,
чітке розуміння нинішнього моменту,
вміння горіти самому та примусити па-
лати інших, бажання відчутти себе та
оточуючих.

13 серпня. Вранці відкриваєш очі і згадуєш:
сьогодні свято. Навіть подвійне: День сту-
дентських будівельних загонів та День буді-
вельника. Здається, тепліше стало на Півно-
чі: привітно світить сонечко і радісно на душі.
Спочатку — шукуючи на вулицях Тюмені

нотеатр — лише с-
му саме тут кожна
ся надимчани.

Коли приїхали д-
ризонта», кінотеатр
дим, негарним. І го-
гоб'ящий, Сергій
фарбували кіноте-
настільки красивим
кували — значить,
леними.

Вертольот піднім
Під нами — чотири
вистроєні житлові
води, котельні, ком-
ги — болота, тайга,
здається, ніби при-
позбавлена життя...
зовсім інакше: саме
трів нафтової та г-
Тюменської області
тя.

Пам'ять про себе
залишають студен-
далекому, суворому

Минули дні літні
кінчено. Лише зара-
віщо їм, оцим юна-
лених формених к-
будівельний загін?

Коли бійці СБЗ
радіофізичного фа-
ли на місце дислока-
знали, як складають
ти стяжку даху і щ-
дерев'яна кладка.
са» покидають Лаб-
лярній землі залиш-
рук — дитячий садо-
но студентський За-
тирний житловий б-

...День останній.
мають дерев'яні бу-

День останній.
Згадують дні будз-
неповторні, незабу-
Труднощі? Не по-

специ- відбудови народного господарства. За-
лишилося прагнення вірити у майбутнє,
чітке розуміння нинішнього моменту,
вміння горіти самому та примусити па-
лати інших, бажання відчувати себе та
оточуючих.

13 серпня. Вранці відкриваєш очі і згадуєш:
сьогодні свято. Навіть подвійне: День сту-
дентських будівельних загонів та День буді-
вельника. Здається, тепліше стало на Півно-
чі: привітно світить сонечко і радісно на душі.

Спочатку — шикування на урочисту лінійку
у спільному таборі. Потім дружно вийшли на
майданчик перед кінотеатром. Командири
«Фотона», «Сигнала», «Електрона», «Аргонав-
га» віддають рапорти О. Красножону, коман-
диру ЗСБЗ. Мітинг розпочався. Секретарі
міськкому комсомолу, представники трестів,
управлінь, де працюють студенти, привітали
молодих будівельників з вузів Харкова, вру-
чили їм Почесні грамоти.

Пізніше жителі Надима побачили чудовий
концерт агітбригад харків'ян та киян (бійців
Уренгойського ЗСБЗ м. Києва), стали боліль-
никами та учасниками спортивних змагань.

Святковий обід, де виявили максимум фан-
тазії та вміння кухарі загонів, незвичайний
ритуал посвячення новачків у бійці, нагород-
ження ветеранів почесними медалями Надим-
ського ЗСБЗ — усе це зробило День СБЗ по-
особливому дорогим та незабутнім.

Бути кухарем — справа нелегка. А в
будзагоні — тим більше. Доводиться ра-
но вставати та пізно лягати, перетягува-
ти десятки котлів, каструль та кастру-
льок, допомагати розвантажувати маши-
ни з продовольством та інше, інше, що
й складає повсякденну працю кухаря у

дисло-
ЗСБЗ
ні пра-
», «Го-
неним
бійців
е заче-
комарі
нчим —
погово-
есели-
Ввече-

ження ветеранів почесними медалями Надим-
ського ЗСБЗ — усе це зробило День СБЗ по-
особливому дорогим та незабутнім.

Бути кухарем — справа нелегка. А в будзагоні — тим більше. Доводиться рано вставати та пізно лягати, перетягувати десятки котлів, каструль та каструльок, допомагати розвантажувати машини з продовольством та інше, інше, що й складає повсякденну працю кухаря у студентському будівельному загоні.

Залишається дивуватися, як дві дівчини — кухарі «Пламени» — не тільки успішно впоруються з численними своїми обов'язками, але й зберігають сили, щоб піднести настрій бійцям: пожартувати, бути веселими, життєрадісними.

Минулого року Оля Долбіна (зараз — четвертокурсниця мехмату) працювала маляром у складі СБЗ «Ударний». Будзагонівське загартування, мабуть, у більшій мірі, ніж «професійне» вміння допомогло Олі зробити крок через труднощі.

Праця оздоблювальників залежить від стану неба. Не можна, наприклад, фарбувати у дощ. А погода у Приполяр'ї капризна, впливає і на настрій, і на роботу.

Фізфаківці прикрашають місто. Штукатурять, фарбують житлові та виробничі будови. На рахунку бійців СБЗ «Гори-

ну Віт
багатьс
моти,
церт —

Треті
папці :
мову ц
дентів
капітал
значило
Всесвіт
тів у Га
рін, Пал
ванців,
23 агітб
тами, 89
Побудув
передал
нали три
ли клуб
добрих

Ось та
ті вивед
м. Харко
лі.

та й інші
илають на
цюють во-
оти виста-
х будівлі
ка хвилин

на» можна
боти у них
иґади Во-
триходили
подяки:
гуари, бе-
ганих сте-

серед на-
видається
сь в очах
поганого
а домом,
ру. І зву-
наповню-
або до-
саром сі-
аша Пав-
нших бій-
акультету
універси-
ому колі
й, друж-
стрижень

зонт», які працюють в оздоблювально-
му БУ-18, вже зараз — пральний комбі-
нат, кінотеатр, магазини, житлові будин-
ки. Було ще багато дрібних, непомітних
робіт.

Найбільший, найсерйозніший об'єкт —
банно-пральний комбінат. Коли бригада
Леоніда Колесникова (бригада штукату-
рів — Сергій Редькін, Андранік Халафян,
Олександр Жолдак, Олександр Ільченко,
Микола Савін) за два дні виконали тиж-
неву норму, раділи всім загоном.

...У Надимі немає театрів, клубів. Кі-
нотеатр — лише один на все місто. То-
му саме тут кожного вечора збирають-
ся надимчани.

Коли приїхали до Надима бійці «Го-
ризонта», кінотеатр був облізлим, ру-
дим, негарним. Ігор Тулузов, Віктор Бо-
гоб'язий, Сергій Сєдих, Микола Зуєв
фарбували кінотеатр. І зробили його
настільки красивим, що надимчани дя-
кували — значить, залишилися задово-
леними.

Вертольот піднімається над Надимом.
Під нами — чотири літери — «СРСР» (так
вистроєні житлові будинки міста), — за-
води, котельні, компресорні... А навкру-
ги — болота, тайга, лісотундра. З висоти

енко, Саша Пав
багато інших бій-
уденти факультету
всього універси-
кому, тісному колі
Згуртований, друж-
иву, його стрижень
ков.

що для мене СБЗ
ся через призму
З різних ракурсів
транну комісарську
добрий соціально-
ат у будагоні, від-
дартні форми про-
політичної практи-
удовому, зуміти на-
робочу хвилю навіть у
ти оптимальний варі-
тків у студентському
— для цього насам-
самому неординар-
окою людиною.

изивають комісарами.
них від тих далеких
сах — комісарів полу-
дянської війни, часів
го господарства. За-
го вірити у майбутнє,
інішнього моменту,
му та примусити па-
ння відчутти себе та

відкриваєш очі і згадуєш:
ть подвійне: День сту-
загонів та День буді-
елліше стало на Півно-
ничко і радісно на душі.
ня на урочисту лінійку
lotim дружно вийшли на
іноотеатром. Командири
«Електрона», «Аргонав-
О. Козисножону, коман-
розпочався. Секретарі
представники трестів,
ють студенти, привітали
в з вузів Харкова, вру-
юти.

ідима побачили чудовий
арків'ян та киян (бійців
и. Києва), стали боліть
ти спортивних змагань.
закликали максимуму фан-
арі загонів, незвичайний
овачків у бійці, нагород-
вими медалями Надим-
е зробило День СБЗ по-
та незабутнім.

— справа нелегка. А в
ільше. Доводиться ра-
но лягати, перетягува-
в, каструль та кастру-
розвантажувати маши-
вом та інше, інше
денну про...

Вертольот піднімається над Надимом.
Під нами — чотири літери — «СРСР» (так
вистроєні житлові будинки міста), — за-
води, котельні, компресорні... А навкру-
ги — болота, тайга, лісотундра. З висоти
здається, ніби природа Півночі мертва,
позбавлена життя... Але насправді все
зовсім інакше: саме тут, в одному з цен-
трів нафтової та газової промисловості
Тюменської області, клекоче пульс жит-
тя.

Пам'ять про себе — помітну, відчутну —
залишають студенти-харків'яни у цьому
далекому, суворому краї.

Минули дні літньої праці. Роботи за-
кінчено. Лише зараз замислилися: а на-
віщо їм, оцим юнакам та дівчатам у зе-
лених формених куртках, студентський
будівельний загін?

Коли бійці СБЗ «Імпульс», студенти
радіофізичного факультету ХДУ, приїха-
ли на місце дислокації, багато з них не
знали, як складають будинок, як зроби-
ти стяжку даху і що таке цегляна або
дерев'яна кладка. Зараз бійці «Імпуль-
са» покидають Лабитнанги. А на запо-
лярній землі залишається творіння їхніх
рук — дитячий садок, за який присудже-
но студентський Знак якості, та 12-квар-
тирний житловий будинок.

...День останній. Знімають палатки, ла-
мають дерев'яні будівлі. Табір порожній.
День останній. Підбивають підсумки.
Згадують дні будагонівського життя —
неповторні, незабутні.

Труднощі? Не постачали будматеріала-
ми, механізмами, простоювали. Прига-
дують. І лише потім додають: не було
води, електрики...

Іх ніколи не зрозумієш, цих студентів.
Вони можуть десять днів сидіти без хлі-
ба і мовчати, півтора дні без гвіздків —
і бунтувати. І радіти кожній привезеній
цеглині.

...Надим прощається з студентськими
будівельними загонами. Трест «Надимгаз-
житлобуд» проводить бійців «Атланта»,
Олександр Мікіші, Миколі Хлудєєву,
Сергію Шипуліну, Віталію Сауку, Євге-
ну Вітанову, Олександр Калмикову та
багатьом іншим вручають Почесні гра-
моти, цінні подарунки. Святковий кон-
церт — останній.

Третій, трудовий, закінчено. У товстій
папі...

житлобуд» проводжає Миколі Хлудєєву, Олександрю Мікіші, Віталію Сауку, Євге-Сергію Шипуліну, Олександрю Калмикову та ну Вітанову, вручають Почесні гра-багатьом іншим вручають Почесні гра-моти, цінні подарунки. Святковий кон-церт — останній.

егка. А в
ється ра-
рєтягува-
а кастру-
ти маши-
інше, що
кухаря у
гоні.

дві дівчи-
ки успіш-
і своїми
сили, щоб
картувати,

(зараз —
рацювала
ий». Буд-
гь, у біль-
міння до-
рез труд-

ежить від
пад, фар-
риполяр'ї
і на ро-

о. Штука-
виробничі
13 «Гори-

Третій, трудовий, закінчено. У товстій папці зонального звіту переведені на мову цифр і фактів довгі справи сту-дентів з Харкова. Засвоїли 6,3 млн. крб. капіталовкладень (у соцзобов'язаннях значилося 5,7). Перерахували у фонд XI Всесвітнього фестивалю молоді і студен-тів у Гавані, у фонд будівництва м. Гага-рін, Палацу піонерів у Ханой 8087 карбо-ванців, зароблених у Дні ударної праці. 23 агітбригади виступили з 75 концер-тами, 89 лекторів прочитали 206 лекцій. Побудували 16 спортивних майданчиків, передали школярам 1035 книжок, облад-нали три спеціальних кабінети, оформля-ли клуби, бібліотеки, працювали бюро добрих послуг...

Ось так схематично у зональному зві-ті виведено слід Надимського ЗСБЗ м. Харкова на далекій Тюменській зем-лі.

Ніна ШЕХТЕР, наш спецкор.